

[Boligministeren.]

et meget, meget stort behov for information over for lejerne ikke bare i en situation som denne, men konstant, således at lejerne i langt højere grad kender deres rettigheder. Jeg tænker her på det spørgsmål, som hr. Wilhjelm på et tidligere tidspunkt under en behandling stillede mig vedrørende uøvedig vedligeholdelse. Her sker der meget store forsømmelser, og meget få lejere kender deres rettigheder til at få regnskaber og informationer om, hvad pengene anvendes til. Det samme er altså tilfældet i forhold til de ting, der her sker.

Jeg er også enig med hr. Wilhjelm i, at cirkulærer er ikke noget, der normalt læses af lejere. Derfor gør lejerforeninger og mange andre organisationer et stort arbejde med at omforme disse cirkulærer i populære pjecer og i populær vejledning for lejerne, og det kan jeg kun være glad for. Jeg er også glad for, at jeg nu kan forvente, at mit lovforslag med de 250.000 kr. til annoncer vil blive vedtaget her i folketinget, idet jeg herved får mulighed for igennem annoncering at informere så bredt, som det nu er muligt for det beløb, der er tale om.

Jeg vil overveje tillægsspørgsmålet. Jeg tør ikke på nuværende tidspunkt love noget. For det første er pengene ikke bevilget endnu, og for det andet er vi ikke helt færdige med, hvordan denne annonce skal udformes. Derfor kan jeg ikke love noget, men jeg erkender, at de regler, der er om boligsikringsandelen i forhold til huslejestigninger, når en sag er indanket for huslejenævnet, er vanskelige, og jeg skal gøre, hvad jeg kan, for at oplysninger om denne side af boligsikringen kommer længst muligt og hurtigst muligt ud.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Honoré* (KrF) til fiskeriministeren:

„Hvad agter ministeren at gøre på den internationale hvalfangstkommissionens årsmøde for at fremme fredningen af hvaler?“
(Spm. nr. 197).

Skriftlig begrundelse.

På miljøkonferencen i 1972 stemte Danmark for en opfordring til den internationale hvalfangstkommission om at indføre en

10-årig pause i den kommercielle udnyttelse af hvaler.

Senere samme år undlod Danmark ved hvalfangstkommissionens årsmøde at stemme for sin egen henstilling, hvorfor dette forslag ikke opnåede det nødvendige tre fjerdedele flertal.

Bag den ændrede holdning ligger formodentlig realpolitiske hensyn, der allerede har givet og også i år giver resultater med hensyn til fredning af hvaler.

Fiskeriministeren (Poul Dalsager):

Den danske regerings holdning til spørgsmålet om et 10-årigt moratorium for kommerciel hvalfangst har siden FN-miljøkonferencen i Stockholm i 1972 principielt været, at man kunne støtte moratorieforslaget.

Når Danmark imidlertid på mødet i hvalfangstkommissionen samme år og årene derefter har undladt at stemme for et forslag om et 10-årigt moratorium, har det været begrundet i, at man ikke ville stille sig i vejen for gennemførelse af fredningsforanstaltninger, der kan opnås flertal for, omfattende også de egentlige hvalfangstlande, og som beskyttelsesmæssigt betød et fremskridt i forhold til eksisterende fredningsforanstaltninger.

Det må herved erindres, at hvis et moratorium var blevet vedtaget imod de store hvalfangstlande stemmer, ville disse formodentlig have protesteret og dermed ikke været bundet af nogen form for regulering overhovedet, men bare kunnet fange løs.

Jeg må også gøre opmærksom på, at den videnskabelige komité under den internationale hvalfangstkommission, hver gang forslaget om moratorium har været stillet, har udtalt, at der ikke er nogen biologisk nødvendighed for forslaget. Den videnskabelige komité består af videnskabsmænd udpeget af de enkelte medlemslande inden for den internationale hvalfangstkommission. Den består således af videnskabsmænd både fra lande, der driver hvalfangst, og fra lande, der er uhyre fredningsvenlige i denne sag.

På årsmødet sidste år fremsatte USA på ny forslaget om moratorium. Det kom imidlertid ikke til afstemning, idet Australien havde udarbejdet og fik vedtaget et kompromisforslag gående ud på, at kommissionens videnskabelige komité inden mø-